

ارتقاء مدیریت شهری با تأکید بر تحقق‌پذیری طرح‌های توسعه شهری (مطالعه موردی: منطقه یک تهران)

واراز مرادی مسیحی^۱، شیما تزار^۲

^۱ استادیار گروه شهرسازی، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

^۲ دانشجوی کارشناسی ارشد شهرسازی گرایش برنامه‌ریزی شهری، دانشکده معماری و شهرسازی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد تهران مرکزی، تهران، ایران

چکیده

مقاله‌ی حاضر با هدف تبیین شاخص‌های اثرگذار بر ارتقا مدیریت شهری با تأکید بر تحقق طرح‌های توسعه شهری محدوده منطقه یک تهران در دستور کار قرار گرفته است. با توجه به موضوع و ماهیت تحقیق حاضر به صورت توصیفی - تحلیلی و از لحاظ هدف کاربردی می‌باشد، بعد از تصویب کلیات پژوهش با مراجعه به منابع کتابخانه‌ای به بررسی ایده‌ها، دیدگاه‌ها و نظریات مرتبط با طرح‌های توسعه شهری، مدیریت شهری، ارتقا مدیریت شهری، انواع طرح و... پرداخته شد. بدین ترتیب مفاهیم و دیدگاه‌ها و پیشینه‌ی تحقیق کلیدواژگان اصلی تحقیق و دیدگاه‌های پیرامون آن‌ها، شاخص‌ها و مؤلفه‌های ارتقا مدیریت شهری با تأکید بر تحقق طرح‌های توسعه شهری، مورد بررسی قرار خواهد گرفت. جامعه آماری تحقق ساکنان و کارشناسان و متخصصان برنامه‌ریزی شهری و منطقه‌ای، منطقه یک تهران بر اساس سرشماری سال ۱۳۹۵ ایران، ۴۸۷،۵۰۸ نفر (۱۶۶،۸۸۱ خانوار) شامل ۲۳۸،۶۹۳ مرد و ۲۴۸،۸۱۵ زن می‌باشد. نمونه آماری بر اساس فرمول کوکران محاسبه شد. در همین راستا جهت پاسخ به سؤال‌ها و دست‌یابی به اهداف تحقیق از فن برنامه‌ریزی استراتژیک کمی و سوات بهره گرفته نتایج تحقیق نشان می‌دهد: یکی از علل ناکارآمدی طرح‌های شهری فقدان منابع مالی مناسب و قانونی است. تملک املاک و اراضی اشخاص و تحصیل زمین که لازمه اجرای طرح‌های شهری است بدون وجود اعتبار و پرداخت وجه امکان‌پذیر نیست. به آن دلیل است که مالکین مدت‌ها از اعمال حق مالکیت خود محروم می‌شوند و دستگاه‌های تملک کننده نیز قادر به اجرای طرح‌های خود نیستند و راهکارها و پیشنهادهایی ارائه شده است.

واژه‌های کلیدی: مدیریت شهری، تحقق‌پذیری، طرح‌های توسعه شهری، منطقه یک تهران

مطالعات جغرافیا، عمران و مدیریت شهری

دوره ۵، شماره ۳، پاییز ۱۳۹۸، صفحات ۹۹-۱۱۵